

Wakati mmoja kulikuwa na
kiangazi na njaa kubwa.
Hakuna aliyekuwa na chakula
isipokuwa Kunguru. Kila
asubuhi walikwenda mbali
katikati ya mto kwenye mkuyu
uliokuwa na matunda matamu.
Kisha walirudi wakiwa
wamebeba makuyu hayo
kuwaletea ndugu zao.

Alipoyaona matunda hayo,
Anansi, Buibui, alidondokwa na
mate. Je, angewezaje kuyapata
matunda hayo?

Baada ya kufikiri kwa muda mrefu, alipata wazo zuri. Alijipaka nta inayonata kwenye sehemu yake ya nyuma.

Kisha akachukua kigae cha nyungu akaenda nyumbani kwa Kunguru akasema, "Tafadhali, naomba usadizi! Naomba kaa la moto. Jiko langu limezimika." Walipokuwa wakimchukulia kaa la moto kutoka jikoni, Anansi alikalia kuyu moja kubwa. Tunda hilo lilijinata kwenye makalio yake.

Aliwashukuru kunguru akaenda haraka nyumbani ili alifurahie kuyu hilo.

Lakini, tunda moja halikumtosha. Alirudi huko akafanya alivyofanya mara ya kwanza. Aliporudi mara ya tatu, kunguru walimshuku.

“Kwa nini unarudi hapa mara kwa mara kuomba kaa la moto?” Wakauliza. Anansi akajibu, “Kila ninapofika nyumbani, kaa huwa limezimika.” Kunguru walimwambia, “Unatudanganya! Unatamani chakula chetu.” Anansi alijitetea, “Si kweli,” Akaanza kulia. Wakamwonea huruma sana wakasema, “Beba kaa jingine lakini kesho asubuhi tutakuonyesha mku matunda.”

Asubuhi iliyofuata kila kunguru alimchangia Anansi manyoya akapata mabawa. Basi akaruka hadi kwenye mkuyu uliokuwa katikati ya mto. Alipoona matunda yale matamu aliyataka yote peke yake.

Kila wakati kunguru alipojaribu kuchuma tunda, Anansi alisema, "Wacha, hilo ni langu! Mimi nililiona kwanza!" Halafu alichukua kila tunda na kuliweka mfukoni kwake. Hatimaye, alichukua matunda yote akawaacha kunguru bila chochote.

Kunguru waliyachukua manyoya yao. Anansi aliachwa peke yake. "Siwezi kuishi kwenye mti huu maisha yangu yote," Anansi alijiambia. "Ni lazima niruke hewani kama kunguru."

Akashusha pumzi, kisha akaruka, na mara, chubwi! Akaanguka mtoni baina ya mamba hatari.

“Hapa tuna nyama tamu na nyororo.” Mamba mmoja alisema. “Hebu tuanze kula mlo.” “Tafadhali, msiniue,” Anansi akasema. Kisha akaanza kulia. “Kwani hamjui mimi ni mmoja wenu? Nilipotea wakati wa mababu zenu na hakuna aliyeweza kunipata.

Sasa nyinyi ni ndugu zangu!” Alilia machozi hadi mamba wakamwonea huruma.

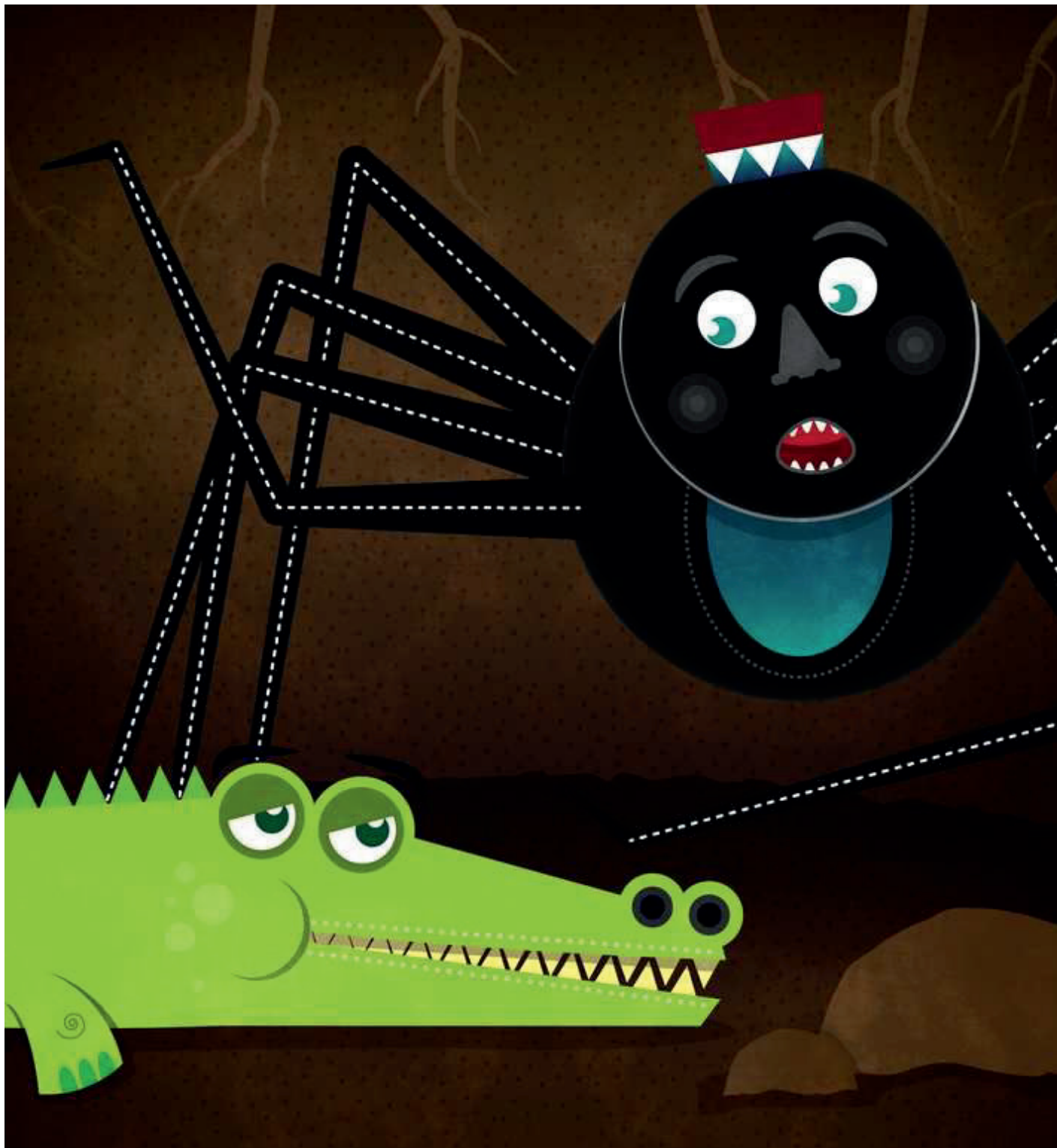

Mamba mmoja mzee hakuamini, "Tutajua kwamba wewe ni mmoja wetu ukinywa supu ya matope kama sisi." Walimpatia kibuyu cha maji machafu. "Bibi yangu alikuwa akitengeza supu kama hii," Anansi alisema.

Lakini alichimba shimo ardhini akitumia mguu wake wa nyuma, kisha akatoboa shimo kwenye kibuyu kwa mguu wake wa mbele. Alijifanya kwamba alikuwa akinywa yale maji na kumbe yalikuwa yakimwagika. "Tamu sana!" alisema huku akirudisha kibuyu kitupu.

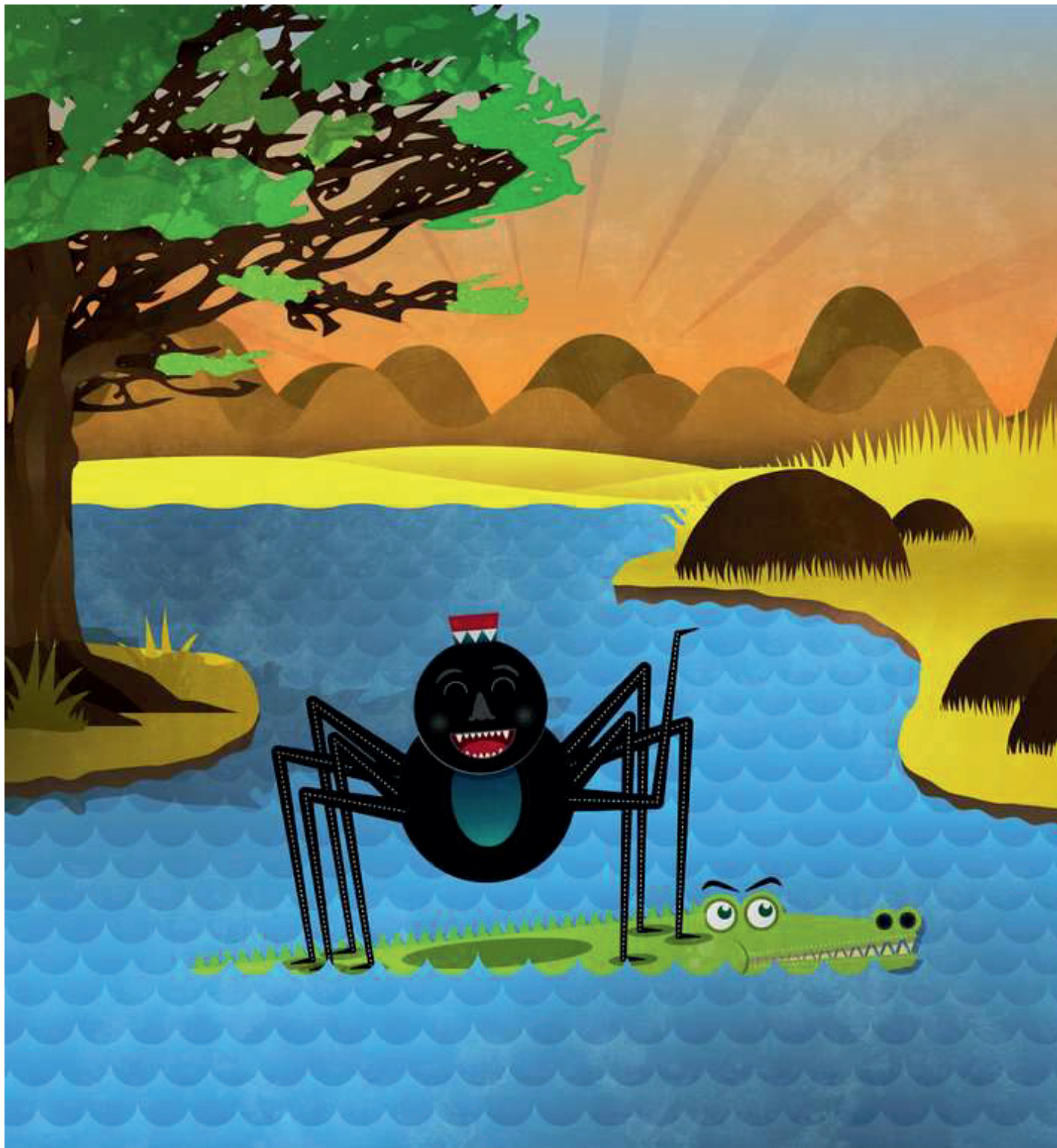

“Sasa tumejua bila shaka kwamba wewe ni mmoja wetu,” mamba wakamwambia. Walimruhusu Anansi kulala pamoja nao usiku huo. “Kesho asubuhi nitawaambia hadithi kuhusu maisha yangu,” Anansi aliwaambia walipokuwa wakianza kulala.

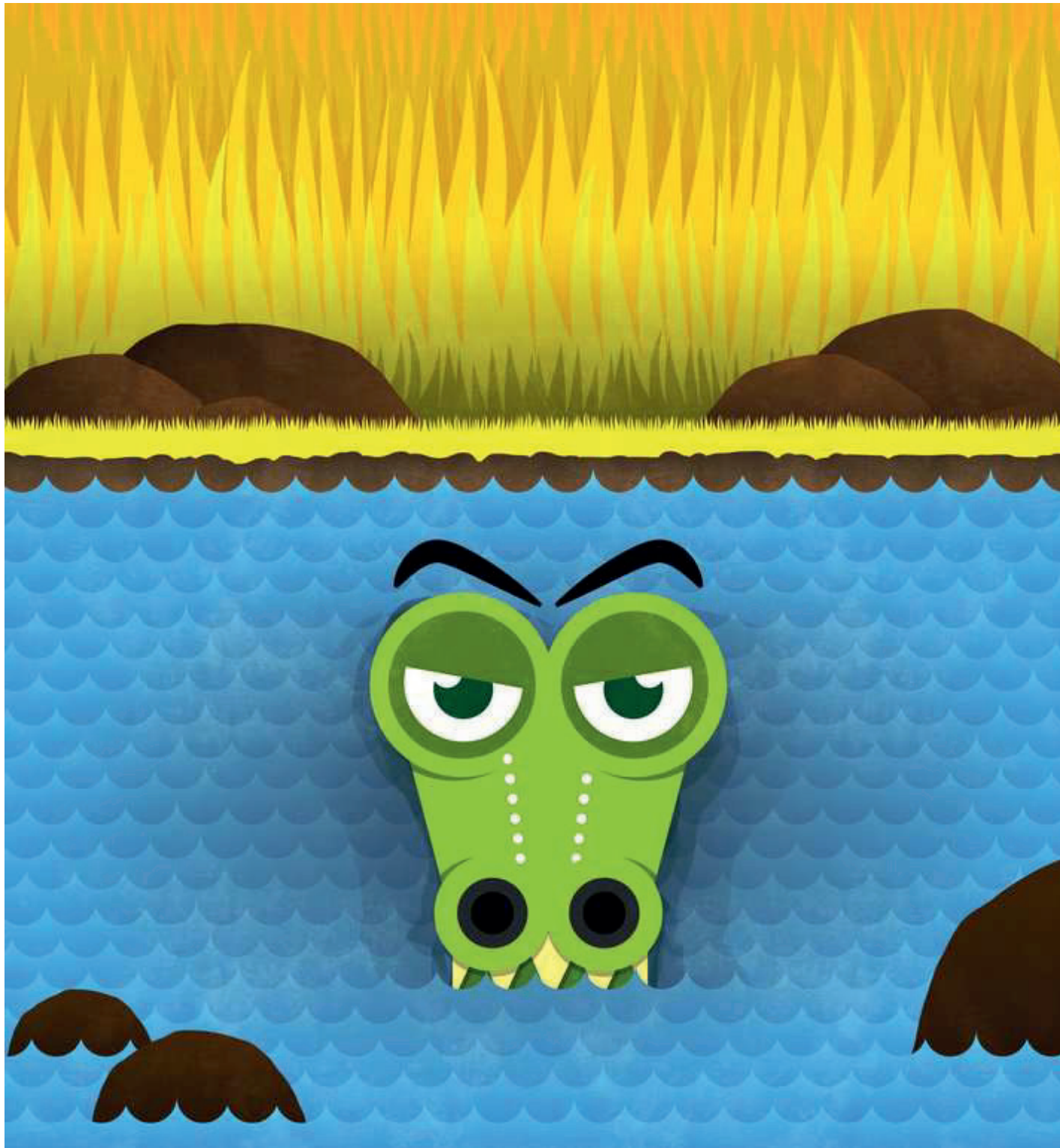
Siku iliyofuata, Anansi aliamka
asubuhi na mapema
akamwamsha mamba mmoja.

“Ningependa kwenda ili
nimlete mke na watoto wangu
ili wanisaidie kuhadithia. Je,
utanisaidia niende kuwaleta
kabla ya wengine kuamka?”

Mamba huyo hakufurahi kwa kuamshwa mapema sana.

“Tafadhali nisaide! Wewe unajua kuogelea haraka kuliko mimi,” Anansi akamwambia. Mamba akakubali kumbeba Anansi kwenye pua lake hadi ukingo wa mto. Anansi alishuka kutoka kwenye pua la mamba akasema, “Nitarudi hivi punde. Tafadhali ningoje papo hapo!” Kisha akatorokea kwenye nyasi kwa kasi.

Tangu siku hiyo, mamba angali
anamngoja Anansi, Buibui,
kwenye ukingo wa mto, pua na
macho yake makubwa
yakijitokeza juu ya maji.

